

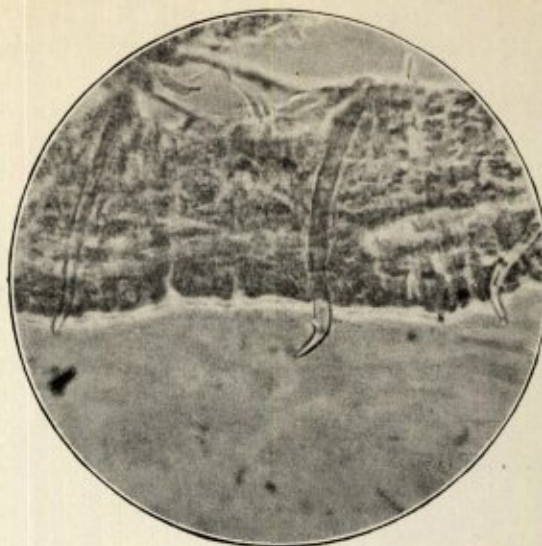
en hebben zich van daar uit (als broedvogel) verder verbreid.

Over het algemeen bestaat er geen groot verschil tusschen de avifauna van het diluviale deel van Nederland en die der Rijsche Laagvlakte, wel echter tusschen die der laatste en onze provincie Limburg voorwat het aantal vogelsoorten betreft, welke er broeden, zooals hierna zal worden gespecificeerd. Het alluviaal gedeelte van ons land met de zee kust evenwel, herbergt wederom vele vogelsoorten, welke in de Rijsche Laagvlakte en het diluviale deel van Nederland als **broedvogel** geheel ontbreken (bijv. Baardmees, *Panurus b. biarmicus* (L.), de Velduil, *Asio flammeus flammeus* (Pontopp.) de Lepelaar, *Platalea l. leucorodia* L., de Purpergier, *Ardea purpurea purpurea* L., de Bergeend, *Tadorna tadorna* (L.), de Krakeend, *Anas strepera* L., de Smient, *Anas penelope* L., de Witoogeend, *Nyroca nyroca nyroca* (Güld.), de Toppereend, *Nyroca marila marila* (L.), de Eidereend, *Somateria mollissima mollissima* (L.), de Middelste Zaagbek, *Mergus serrator* L., de Aalscholver, *Phalacrocorax carbo subcormoranus* (Brehm), de Roodhalsfuut, *Podiceps griseigena griseigena* (Bodd.), de Bontbekpluvier, *Charadrius hiaticula hiaticula* L., de Strandpluvier, *Charadrius alexandrinus alexandrinus* L., de Kleine Bonte Strandlooper, *Calidris alpina schinzii* (Brehm), de Kluit, *Recurvirostra avosetta avosetta* L., de Groote Zeezwaluw, *Sterna sandvicensis sandvicensis* Lath., de Noordsche Zeezwaluw, *Sterna macrura* Naum., de Zilvermeeuw, *Larus argentatus argentatus* Pontopp., de Kleine Zeemeeuw, *Larus canus canus* L., en het Kleine Waterhoen, *Porzana parva* (Scop.).

Wat de provincie Limburg betreft, deze maakt, gelijk reeds opgemerkt, deel uit van het overgangsgebied tusschen de Beneden-Rijnsche laagvlakte (Duitsch gedeelte), en voor wat haar Zuidelijkste deel betreft ook tusschen het bergland der Rijnprovincie en van België, en het alluviale Westelijke deel van Nederland. Zulks treedt bij een aandachtige vergelijking der avifaunen van de Rijnprovincie en België met die van Limburg, duidelijk aan den dag en moge uit het volgende dan ook blijken.

Afgesloten 31. 1. 24.

(Wordt vervolgd).

G. Romijn, mikrophot.
Nais Bretscherei Piguet, borstel van het achtste segment.

EEN NIEUWE AANWINST VOOR DE LIMBURGSCH FAUNA, *Nais Bretscherei* Piguet.

door

G. ROMIJN.

In een op 18 Mei 1922 in de Maas even beneden Venlo aan den linkeroever dier rivier genomen monster aangroei aan een legger vond ik een exemplaar van een *Nais* soort, dat mij zoo vreemd voorkwam, dat ik er eerst aan twijfelde of het wel tot dit *Oligochaetengeslacht* behoorde. De dorsale haarborstels toch waren zeer kort. Bij nader onderzoek bleek het dan ook, dat ik te doen had met bovenvermelde soort, die in ons land nog niet was aangetroffen.

Het eenige exemplaar, dat ik vond, is helaas te loor gegaan. Het bleek echter, dat dit dier hier te lande meer voorkomt, want in een monster bodem en aangroeimateriaal, dat ik op 24 Mei 1923 uit de Heimanswetering bij 's Molenaarsbrug, gemeente Alphen a/d. Rijn, nam, vond ik er weder een en ik heb reden aan te nemen, dat er meerdere exemplaren in dit monster voorkwamen. Ook dit exemplaar werd bij het fotografeeren helaas verminkt. Toch gelukte het een der voornaamste kenmerken, de sterk verbreede ventrale borstel uit een der segmenten, waar deze zich moeten bevinden, in dit geval het achtste, zeer goed op de photographische plaat vast te leggen zooals uit de bijgaande afdruk blijkt. Michaelsen in Heft 13 „*Oligochaeta und Hirudinea*”. Die Süsswasserfauna Deutschland's A. Brauer zegt, dat dit verschijnsel in het 7de tot 11de segment of in een of meer dezer segmenten optreedt. Dit was ook reeds aan Piguet bekend, zooals blijkt uit zijne hieronder in zijne eigene woorden weergegeven mededeeling, die hij zoo vriendelijk

was, mij door de bemiddeling van C. Water te Bascl te doen toekomen.

„L'examen de nombreux exemplaires de provenances diverses m'a montré, qu'il fallait distinguer entre les soies ordinaires, les grosses soies ayant déjà une forme speciale, avec dent inférieure rudimentaire, et les très grosses soies (Pl. 12 fig. 16, d.).

La fig. 16, c, représente un crochet du 6 segment". Piguët, Observations sur les Naididés (dans Revue Suisse de Zoologie 1906 p. 268).

Wanneer het mij gelukt nieuw materiaal van dit dier te vinden, zal ik er voor het museum van bewaren.

Neophylomyza longipalpis n. sp.
Kop van het mannetje, vergr.

EEN NIEUWE Vlieg UIT ZUID-LIMBURG (Milichiidae, Dipt.).

door

H. Schmitz S.J., (Valkenburg).

In het tijdschrift „Konowia" Vol. II (1923) p. 44—47 beschreef ik onlangs drie nieuwe soorten van het Milichiidengenus *Phylomyza*. Twee daarvan zijn mierengasten en komen waarschijnlijk ook in Limburg bij *Lasius fuliginosus* voor. Althans bevinden zich in de verzameling van P. E. Wasmann te Valkenburg meerdere exemplaren, die hoogstwaarschijnlijk tot een der twee soorten behooren, het is echter niet uit te maken tot welke; daarvoor dient nieuw materiaal afgewacht.

Ondertusschen vond ik in mijn vliegenverzameling een *Phylomyza*-achtig diertje, dat een paar jaar geleden in Sittard door mij werd aangetroffen aan de glazen ruiten van eene waranda, en dat alweer tot een nieuwe, nog onbeschreven soort blijkt te behooren. Bij die soort zijn niet alleen de spricten, maar ook de kaaktasters buitengewoon groot en lang, veel langer dan bij alle mij bekende Europeesche Milichiiden. Slechts uit N. America zijn dergelijke vliegjes beschreven, *Phylomyza magnipalpis* Williston en *hirtipalpis* Malloch; maar tot geen der soorten kan, om verschillende afwijkende kenmerken, het Sittardsch exemplaar behooren. Ik beschrijf het derhalve hier als nieuw voor de wetenschap.

Neophylomyza longipalpis n. sp. ♂ (Fig.).

Stirn einschliesslich Scheitel breiter als lang (6:5), die Hälfte oder ein wenig mehr der grössten Kopfbreite einnehmend, schwarz. Die etwas glänzenden Orbiten mit der für die Gattung *Phylomyza* charakteristischen Beborstung. Ozellenplatte ein gleichseitiges Dreieck, das bis zur Stirnmitte reicht. Stirnstrieme dreimal breiter als eine der Orbiten, tief sammetschwarz. Kreuzborstenreihen etwas schwierig wahrzunehmen, da sie nicht auf

farbig abgesonderten Plättchen stehen und sich somit von der Umgebung nicht abheben. Sonstige Behaarung der Stirnstrieme fehlt, abgesehen von 2 Härchen jederseits am Vorderende, auswärts von den Kreuzborsten. Augen nur mikroskopisch behaart. Backen schmal, kaum = $\frac{1}{6}$ der Augenhöhe, schwarz, mit Glanz. Untergesicht nicht gerade stark konkav, nur schwach gekielt, schwarz. Fühlerborste aus der beigefügten Figur ersichtlich. Taster ausserordentlich lang, einigermaßen bandförmig, von der Basis gegen die Spitze hin allmählich und nur schwach verjüngt, ziemlich lang schwarz behaart. Rüssel nicht sichtbar, wohl ziemlich kurz.

Thorax schwarz, Pubeszenz ähnlich wie *Ph. securicornis*. Praescutellaren sehr deutlich hervortretend, Dorsozentralen nur 2 Paar Hintere Schilchenborsten gekreuzt.

Abdomen schwarz, die Ringe allmählich an Länge abnehmend, behaart, mit längeren Haaren an den Seiten und an den Hinterrändern Bauch dunkel.

An den Beinen sind alle Hüften und Schenkel schwarz, das Kniegelenk und alle Tarsen rostrot; die Vorderschienen ganz und die Mittelschienen im letzten Viertel rostrot, sonst schwarz; die Hinterschienen nur an der äussersten Spitze rostrot.

Flügel farblos. Letzter Abschnitt der 4. Längsader $2\frac{1}{2}$ mal länger als der vorletzte. Längsader 2 und 3 im Endabschnitt parallel, 3 und 4 nur sehr wenig divergierend. Gewöhnliche Querader etwas jenseit der Mitte der Discoidalzelle, hintere so lang wie ihr Abstand vom Flügelrande (auf der 5. Ader gemessen) oder etwas länger.

Schwinger völlig schwarz, auch der Stiel.

Körnerlänge (ohne Fühler) 1.8 mm. Beschrieben nach 1 Exemplar 20. VIII 1919 Sittard, am Fenster, aut. leg. Holotype in meiner Sammlung.